

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om regulering af bymæssige bebyggelser.

Fremsat den 22. februar 1962 af *Axel Kristensen, Henry Christensen, Erik Eriksen, Gottschalck-Hansen, Peter Larsen, Poul Møller, Poul Sørensen og Thestrup.*

§ 1.

I lov om regulering af bymæssige bebyggelser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 129 af 13. april 1954, som ændret ved lov nr. 91 af 21. marts 1959, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, udgår ordene „for perioder, der kun i særlige tilfælde kan være på under 15 år“.

2. I § 4, stk. 4, ændres „§ 11“ til: „§ 5, stk. 3“.

3. § 5 affattes således:

„§ 5. Under inderzoner skal mindst inddrages så store arealer, at disse områder kan anses tilstrækkelige til dækning af efterspørgslen i de følgende 15 år efter byggegrunde og andre arealer til den bymæssige udvikling. Ved afgørelsen heraf skal det tilstræbes, at trafikken mellem boliger og arbejdssteder bliver mindst mulig. I byudviklingsområder, hvis udvikling er naturligt sammenhørende med udviklingen i andre byudviklingsområder inden for et større samlet område (storområde) skal der tillige tages hensyn til såvel det stedlige byggebehov som til byggebehovet i storområdet.“

Stk. 2. Når de ubebyggede arealer inden for et byudviklingsområdes inderzoner skønnes ikke længere at kunne dække behovet i de følgende 7 år for arealer til den bymæssige udvikling, skal der udarbejdes en ny byudviklingsplan efter de i stk. 1 angivne retningslinjer. Såfremt en sådan plan ikke er godkendt på det tidspunkt, da de ubebyggede arealer inden for områdets inderzoner skønnes ikke længere at kunne dække behovet i de følgende 6 år for arealer til den bymæssige udvikling, skal boligministeren træffe bestemmelse om inddragelse

af så store arealer under områdets inderzoner, at disse mindst må anses for tilstrækkelige til dækning af behovet i de følgende 15 år.

Stk. 3. Et byudviklingsudvalg kan når som helst tillade, at arealer overføres til inderzone.

Stk. 4. Ved boligministerens gennemsyn af byudviklingsplaner, jfr. § 3, stk. 2, skal det påses, at der er tilstrækkeligt store ubebyggede arealer i inderzonerne inden for den enkelte plans område og inden for et storområde til at fremkalde så store udbud af grunde, at prisdannelsen bliver naturlig. Til dette formål kan boligministeren påbyde udvidelse af inderzonerne.“

4. I § 6 indføjes efter stk. 1:

„Stk. 2. Når der for et område, der er inddraget i inderzone, er truffet de i stk. 1 nævnte bygningsmæssige og byplanmæssige bestemmelser, påhviler det kommunen at sikre, at der for så store arealer, at disse kan anses for tilstrækkelige til dækning af efterspørgslen i de følgende 5 år efter arealer til bebyggelse, er udført de tekniske hovedanlæg som f. eks. hovedkloakker og opsamlende veje o. lign., der er nødvendige, for at detailbyggemodning kan finde sted, efterhånden som udstykning og bebyggelse sker.“

Stk. 3. Ved fordelingen af udgifterne til de i stk. 2 nævnte arbejder bærer kommunen forrentningen af den del af udgifterne, der vedrører arealer, der ikke er detailbyggemodnede, og som anvendes til jordbrug (gartneribrug); dog kan der ved udstykningen af sådanne arealer pålægges hver parcel et beløb svarende til forrentningen i de foregående 5 år af den del af gælden, der vedrører vedkommende parcel.